

§ 9. Na wniosek wojewódzkich komitetów kontroli społecznej delegatury udzielają, w miarę możliwości, organom kontroli społecznej pomocy w organizowaniu badań kontrolnych i szkoleniu kontrolerów społecznych.

§ 10. Wojewódzkie komitety kontroli społecznej mogą w uzasadnionych przypadkach występować do delegatur z wnioskami o przeprowadzenie kontroli bądź o wskazanie organu, który kontrolę przeprowadzi.

§ 11. Delegatury występują, w miarę potrzeby, do wojewódzkich komitetów kontroli społecznej o włączenie do planów kontroli społecznej określonych tematów badań i przekazanie informacji o dokonanych ustaleniach.

§ 12. Delegatury i wojewódzkie komitety kontroli społecznej mogą organizować kontrole wspólne poszczegól-

nych dziedzin działalności gospodarczej. W tych przypadkach programy i metody badań ustalają delegatury.

§ 13. Upoważnieni pracownicy delegatur mogą uczestniczyć w posiedzeniach wojewódzkich komitetów kontroli społecznej lub ich prezydiów oraz w naradach organizowanych przez komitety dla przedstawicieli kontroli społecznej.

§ 14. Przez użyte w niniejszej uchwale określenie „województwa rada narodowa” rozumie się również pozostałe rady narodowe stopnia wojewódzkiego, a przez określenie „wojewoda” — również prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego.

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

4

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 17 grudnia 1980 r.

w sprawie szczegółowych praw i obowiązków oraz wymaganych kwalifikacji pracowników Najwyższej Izby Kontroli.

Na podstawie art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 8 października 1980 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 22, poz. 82) Rada Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. Pracownikiem Najwyższej Izby Kontroli może być obywatel polski o nieskazitelną przeszłość, którego cechuje obywatelska postawa i patriotyczna świadomość, dający rękojmię należytego wykonywania powierzonych mu obowiązków służbowych.

§ 2. 1. Stosunek pracy z pracownikami wykonującymi lub nadzorującymi czynności kontrolne nawiązuje się na podstawie mianowania.

2. Na okres nie przekraczający jednego roku stosunek pracy z pracownikami, o których mowa w ust. 1, może być nawiązany również na podstawie umowy o pracę, z wyjątkiem osób określonych w art. 15 ust. 2 ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli.

3. Stosunek pracy z pracownikami administracyjnymi i pracownikami obsługi nawiązuje się na podstawie umowy o pracę.

§ 3. 1. Stosunek pracy na podstawie mianowania nawiązuje się z dniem określonym w akcie nominacji.

2. Akt nominacji powinien określać:

- 1) stanowisko służbowe,
- 2) składniki i wysokość wynagrodzenia.

3. Pracownik mianowany powinien posiadać kwalifikacje i praktykę zawodową, określone w przepisach w sprawie wynagradzania pracowników Najwyższej Izby Kontroli.

4. Mianowanie może być uzależnione od przeszkolenia wstępnego zakończonego egzaminem kwalifikacyjnym lub od wykazania w inny sposób przydatności do pełnienia służby.

§ 4. Pracownik mianowany składa ślubowanie następującej treści: „Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku przyczyniać się ze wszystkich sił do pomyślnego socjalistycznego rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej; wierności Jej zawsze dochować, obowiązki swoje wypełniać sumiennie i starannie, przestrzegając zasad

praworządności ludowej oraz kierując się interesem społecznym i zasadami budownictwa socjalistycznego”.

§ 5. 1. Pracownik mianowany podlega okresowym ocenom kwalifikacyjnym pod względem zawodowym i postawy moralno-politycznej.

2. Oceny kwalifikacyjnej pracownika mianowanego dokonuje się nie rzadziej niż co trzy lata.

3. Okresowe oceny kwalifikacyjne przeprowadza kierownik jednostki organizacyjnej, w której pracownik wykonuje obowiązki służbowe, w porozumieniu z czynnikami społeczno-politycznymi.

4. Pracownikowi służy prawo zaznajomienia się z wydaną o nim oceną kwalifikacyjną. W terminie 7 dni od zaznajomienia się z oceną pracownik może wnieść odwołanie do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

5. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może zwolnić niektórych pracowników mianowanych od okresowych ocen, a także może zarządzić dokonanie oceny pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę.

§ 6. W stosunku do pracowników mianowanych Najwyższej Izby Kontroli wyłącza się właściwość komisji odwoławczych do spraw pracy.

§ 7. Za naruszenie obowiązków służbowych lub uchybienie godności stanowiska mianowani pracownicy Najwyższej Izby Kontroli ponoszą odpowiedzialność porządkową lub odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach i w trybie określonych odrębną uchwałą Rady Państwa.

§ 8. 1. Pracownik Najwyższej Izby Kontroli jest obowiązany przestrzegać przepisów art. 100 Kodeksu pracy oraz pełnić swoje obowiązki w sposób zapewniający sprawne i prawidłowe wykonywanie zadań jednostki organizacyjnej, w której jest zatrudniony.

2. W szczególności pracownik mianowany powinien:

- 1) postępować zgodnie z zasadami praworządności ludowej, kierując się interesem społecznym i ochroną praw obywateli,
- 2) strzec autorytetu władzy ludowej i jej organów,

- 3) zwiększać efektywność i skuteczność kontroli przez wnikliwe, szybkie i bezstronne działanie oraz stałe doskonalenie metod pracy,
- 4) stale podnosić swoje kwalifikacje zawodowe i pogłębiać swą wiedzę polityczno-społeczną,
- 5) zachowywać się z godnością w służbie i poza służbą.

§ 9. Pracownik mianowany w szczególnie uzasadnionych przypadkach jest obowiązany wykonywać na polecenie przełożonego również czynności służbowe nie związane z zajmowanym stanowiskiem.

§ 10. W przypadkach uzasadnionych potrzebami służbowymi lub innymi ważnymi przyczynami pracownik mianowany może być za jego zgodą skierowany do pracy nie związanej z wykonywaniem lub nadzorowaniem czynności kontrolnych, zachowując wszystkie uprawnienia pracownika mianowanego.

§ 11. 1. Pracownik mianowany jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystkie sprawy, o których powziął

wiadomość bezpośrednio lub pośrednio w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa zarówno w czasie służby, jak i po zwolnieniu ze służby.

3. Od obowiązku zachowania tajemnicy w określonych przypadkach może zwolnić Prezes Najwyższej Izby Kontroli lub upoważniony przez niego przełożony.

§ 12. Z dniem wejścia w życie uchwały pracownicy Najwyższej Izby Kontroli, wykonujący lub nadzorujący czynności kontrolne, stają się pracownikami mianowanymi.

§ 13. W sprawach nie uregulowanych niniejszą uchwałą stosuje się przepisy Kodeksu pracy, przepisy w sprawie praw i obowiązków pracowników urzędów państwowych oraz przepisy wydane na ich podstawie.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

5

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 17 grudnia 1980 r.

w sprawie trybu powoływania i sposobu działania komisji dyscyplinarnych w Najwyższej Izbie Kontroli.

Na podstawie art. 19 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 8 października 1980 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 22, poz. 82) Rada Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy Najwyższej Izby Kontroli, z którymi stosunek pracy nawiązuje się na podstawie mianowania, ponoszą za naruszenie obowiązków służbowych lub uchybienie godności stanowiska odpowiedzialność porządkową albo dyscyplinarną.

2. Karę porządkową stosuje się wobec pracownika mianowanego za takie naruszenie obowiązków służbowych, które nie uzasadnia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

§ 2. 1. Sprawy dyscyplinarne przeciwko pracownikom mianowanym Najwyższej Izby Kontroli rozpoznaje w pierwszej instancji Komisja Dyscyplinarna w Najwyższej Izbie Kontroli.

2. Odwołania od orzeczeń Komisji Dyscyplinarnej rozpoznaje Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna, która sprawuje również nadzór nad orzecznictwem dyscyplinarnym.

3. Komisje wymienione w ust. 1 i 2 działają przy Prezesie Najwyższej Izby Kontroli.

§ 3. Prezes Najwyższej Izby Kontroli powołuje Komisję Dyscyplinarną i Odwoławczą Komisję Dyscyplinarną na okres pięciu lat.

§ 4. Zasady działania Komisji Dyscyplinarnej i Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej oraz tryb postępowania w sprawach należących do właściwości tych komisji określa regulamin stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Załącznik do uchwały Rady Państwa z dnia 17 grudnia 1980 r. (poz. 5).

REGULAMIN POSTĘPOWANIA KOMISJI DYSCYPLINARNYCH NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

§ 1. 1. Przepisy niniejszego regulaminu stosuje się w sprawach dyscyplinarnych wobec pracowników Najwyższej Izby Kontroli, z którymi stosunek pracy nawiązano na podstawie mianowania, zwanych dalej „pracownikami”.

2. W zakresie nie unormowanym przepisami regulaminu stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego, jeżeli nie są one sprzeczne z istotą postępowania dyscyplinarnego.

§ 2. Komisje dyscyplinarne orzekają w stosunku do pracowników następujące kary dyscyplinarne:

- 1) naganą,
- 2) naganą z ostrzeżeniem,
- 3) obniżenie uposażenia zasadniczego o jedną grupę,
- 4) dyscyplinarne zwolnienie z pracy.

§ 3. 1. W rozumieniu niniejszego regulaminu przełożonym dyscyplinarnym w stosunku do pracowników jest Prezes lub właściwy wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli.

2. Przełożony dyscyplinarny wyznacza do każdej sprawy rzeczownika dyscyplinarnego.

§ 4. 1. Komisje składają się z przewodniczącego, dwóch jego zastępców i siedmiu członków.